

Behandling. [Der kunde saaledes være Spørgsmaal om, hvorvidt det vil være rigtigt at fortsætte med Salget af Villagrunde. De Erfaringer, vi nu har ved Hammerens Tilbagekøb, gør, at man i Fremtiden maa være noget forsigtigere med Salg af Statens Arealer, end man hidtil har været. Det forekommer mig, at der ret vel kunde være Anledning til at drøfte, om man ikke i Stedet for at sælge Grundene skulde foretrække at udleje dem, saa at Staten beholdt Ejendomsretten. Det er et Spørgsmaal, om Staten ikke derved vilde opnaa den samme reelle Fordel som ved Salg. Det er imidlertid noget, som kan drøftes nærmere, og som jeg her ikke skal opholde mig ved. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Christian Rasmussen: Jeg skal lige saa lidt som den ærede sidste Taler komme langt ind paa denne Sag, idet de Oplysninger, han gav her, omtrent er, hvad der kan siges om denne Banes Betydning.

Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til Lovforslaget. Det er et Spørgsmaal, der i mange Aar har været brændende i den paagældende Egn, at faa en Bane fra Hornbæk til Gilleleje, og allerede

1898, da den store Jernbanelov blev vedtaget, hvorpaa Banen Helsingør—Hornbæk blev optaget, lød der stærke Røster om at faa denne Bane forlænget til Gilleleje. Den Gang lykkedes det ikke. Spørgsmaalet blev imidlertid holdt oppe. Jernbanekommissionen af 1904 beskæftigede sig en hel Del med denne Sag, og Banen blev optaget paa den Lov, der blev Følgen af denne Jernbanekommissions Arbejde. Det er meget rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at Kommissionen den Gang ikke foreslog, at der skulde ydes Statstilskud til Bygningen af denne Bane. Men ogsaa det Spørgsmaal var rejst i Kommissionen, og det var en stiltiende Forudsætning fra alle Sider i Kommissionen, kan jeg sige, at naar Spørgsmaalet om Planens Realisation en Gang kom til at foreligge, og det viste sig, at Banen ikke kunde føres igennem uden Støtte fra Staten, var Staten ved sine Grunde deroppe saa stærkt interesseret, at den burde yde Tilskud til Anlægget af Banen. Banen vil ikke kunne bygges uden Tilskud fra Staten. Der er for Øjeblikket tegnet en Kapital paa i alt omtrent 200,000 Kr., hvorfra Helsingør Kommune har tegnet 85,000 Kr., og den vil være villig til yderligere at

tegne mellem 20,000 og 25,000 Kr. Resten er paa et enkelt mindre Bidrag nær, der er tegnet af en af de Kommuner, Banen skal gennemløbe, tegnet af private, medens de to andre Kommuner, som har nogen Interesse i Banen, Tikøb og Esbønderup-Nøddebo Kommuner, tilligemed Amtet har holdt sig noget tilbage; de vilde først se, om der var nogen Mulighed for, at Staten ydede Tilskud til Banens Gennemførelse. I det Øjeblik dette Lovforslag vedtages, er der ikke Tvivl om, at man vil faa ret betydelige Tilskud fra saavel Amtet som de interesserede Kommuner, og derved vil det blive muligt at faa Banen gennemført. Statens Interesse i denne Bane er ikke ringe. De store Arealer, Staten har liggende der, egnet til Villabebyggelse og ikke egnet til noget andet Formaal, vil ikke kunne frugtbargøres, medmindre Banen føres ud til Gilleleje. Den ærede foregaaende Taler sagde, at man kunde maaske forhandle om, hvorvidt det vilde være rigtigt at sælge disse Grunde eller fæste dem bort. Jeg skal dertil sige, at det sidste vilde tiltale mig mest. Hvis man kunde komme til at leje eller fæste disse Grunde bort, tror jeg ligesom den sidste Taler, at Staten vilde faa en lige saa stor Fordel derved som ved at sælge dem, og saa løber den ikke den Risiko, den ærede Taler nævnede, man havde løbet paa Bornholm. Det Spørgsmaal vil altsaa meget godt kunne rejses, og jeg har den Tro, at enten man sælger eller bortfæster, vil Statens Fordel af Banen blive meget betydelig.

Den sidste ærede Taler udtalte, at der her var i alt væsentligt Tale om en Kystbane, og det er til en vis Grad rigtigt. Men hvis man vil se paa Kortet, vil man se, at Banen dog paa en lang Strækning gaar inde i Landet. Banen gaar mindst i Halvdelen af sin Længde et ret betydeligt Stykke inde i Landet og kommer derved, hvor det er mest paatrængende, til i høj Grad at gavne ogsaa Landbointeresser. Det er gjort med Forsæt. Man har ment, at paa den Strækning, der er Tale om, er Forholdene af en saadan Beskaffenhed, at man maa rykke Banen noget ind i Landet for at gøre det muligt for Landboerne at faa den fulde Nytte af Banen.

I Motiverne findes anført det Forpagtningstilbud, som Helsingør—Hornbæk-Banens Bestyrelse har givet. Ærede Medlemmer vil kunne se, hvorledes vi i denne Bestyrelse har tænkt os Forholdene med Hensyn til den nye Banes Ordning, og jeg skal derfor ikke komme videre ind der-